

Sygn. akt II CNP 17/17

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 października 2017 r.
skargi M.N.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 5 lipca 2016 r., sygn. akt V Ca (...)
wydanego w sprawie z powództwa M.N.
przeciwko Č. w Pradze – Č. Spółce Akcyjnej w Polsce z siedzibą w W.
o zapłatę,

skargę odrzuca.

UZASADNIENIE

Powód złożył skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 lipca 2016 r. wskazując, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z art. 361 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego merytorycznego orzeczenia w zasadzie sądu drugiej instancji i wyjątkowo - w przypadku określonym w art. 424¹ § 2 k.p.c. - sądu pierwszej instancji, kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie

stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy pojęcie „wypadek wyjątkowy” odnosi się zarówno do przyczyn niezgodności z prawem orzeczenia jaki i do powodów nie skorzystania przez stronę z możliwości zaskarżenia orzeczenia sądu pierwszej instancji (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06, OSNC 2006, nr 6, poz. 113 oraz z dnia 29 listopada 2006 r. II CNP 85/06, niepubl.). Zarzucając, że doszło do naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela skarżący powinien nie tylko ściśle określić jakie - jego zdaniem- konkretne zasady, wolności lub prawa zostały naruszone, lecz także wyjaśnić na czym naruszenie to polegało oraz przedstawić szczegółową argumentację prawną mającą wykazać, że do takiego naruszenia rzeczywiście doszło (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2007r. IV CNP 56/07, niepubl.). Skarga powoda nie zawiera takiej motywacji.

Jak wiadomo, prawomocność, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa, którymi orzeczenie jest dotknięte. Z tego względu skarga jest środkiem wysoce sformalizowanym i wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do tej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej kwotowo, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05,

OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05 niepubl.).

Innymi słowy, wymaganie uprawdopodobnienia szkody jest spełnione wtedy, kiedy skarżący wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające powstanie szkody (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, niepubl. oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 14). Skarga nie spełnia tego wymagania.

Z powyższych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.

aj